

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

810. An illa beneficia etiam impetrari nequeant nisi Impetrans concludenter probet non esse factam publicationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quaestio 806. An hac pena extendat se quocumque ad Resignantem, ita ut is annullata ob non factam à Resignatario publicationem amittat, seu abdicet jus omne, quod habet in tali beneficio, & (dum resignavit in favorem) abdicare non intendebat, nisi Resignatario acquireretur?

Respondeo: Jus illud amissum à Resignatario in penam non factae publicationis non quidem permanere apud resignantem, nec illum posse in eo casu repetere beneficium resignatum, aut agere spolio, ut rectè Paris. cit. q. 7. n. 35. non tamen id in penam; cum is potuerit in hoc casu non deliquisse; sed quia is jam perfectè jus illud à se abdicavit. Siquidem ob non factam publicationem resolvitur solummodò jus quæsitum Resignatario, annullaturque resignatio respectu illius in hoc sensu, quòd nullum vi illius jus amplius in beneficio habere censetur, permanente eà in vigore respectu resignantis, in quantum is vi illius seipsum spoliavit omni jure suo. Vide hæc pluribus explicata suprâ, ubi qualiter resignatio nulla ob non factam publicationem inducat vacationem beneficii ex Lott. l. 3. q. 21. & Card. de Luc.

Quaestio 807. An igitur ob non factam publicationem resignatione existente nullæ reservationes tamen pensionum, vel fructuum, aliorumve jurium remaneant valide?

Respondeo affirmativè: Modò resignans, in cujus favorem factæ, possessionem dimiserit. Ventrigl. To. 2. annot. q. 8. 2. n. 63. Paris. cit. q. 7. n. 57. dicente Constitut. Gregorianâ: Reservationibus omnibus, nominis, administrationis, fructuum, etiam omnium, ac pensionum, & aliarum rerum quarumcumque, nec non facultatibus, indultis, & aliis concessionibus tam ipsi resignantibus, seu cedentibus, quam possessionem ab initio reipsâ dimiserint, quam aliis in hujusmodi resignationibus; seu cessionibus à Sede Apostolicâ factis nihilominus validis, plenumque effectum sortituris. &c.

Quaestio 808. An igitur valia beneficia ob non factam publicationem vacantia sint reservata Papæ?

Respondeo: Beneficia illa intelliguntur à die resignationis factæ vacare in Curia. Ventrigl. loc. cit. n. 62. & sic vacantia ob non factam publicationem sunt reservata Papæ; adeoque Inferior nemo in eorum collatione, seu provisione se intromittere debet. Paris. cit. q. 7. n. 37. juxta expressa verba Constitut. Gregor. ipsa beneficia, sive jura sic à principio vacantia à Sede Apostolicâ dimittantur impetrari valeant. Proceditque id ipsum, etiam dum beneficium resignatorum coram Ordinario ab eodem collatum Titio, dum is factam hanc sibi provisionem non publicavit, ita ut illud quoque reservatum sit Papæ, & Ordinarius denuo de illo disponere nequeat, cum prædicta verba Papæ sint omnino generalia. Paris. n. 40. & 41.

* * * *

Quaestio 809. An, & qualiter beneficia vacantia ex dicta causa à quocumque impetrari possint?

1. Respondeo primò: Quemlibet posse hæc beneficia tanquam omnino vacantia impetrare. Paris. cit. q. 7. n. 62. & q. 10. n. 3. Castrop. loc. cit. n. 14. juxta dicta Constitut. Gregor.

2. Respondeo secundò: Impetrari tamen nullatenus, seu nullo modo etiam à Papa poterunt, nisi specialiter expresso hoc vacationis modo, nec non Resignantis & Resignatarii nominibus, ita ut concessio motu proprio facta nullatenus suffragetur, minus impetratio cum quibusvis derogationibus, ac clausulis generalibus vacationum. Ventrigl. l. 6. n. 63. Paris. cit. q. 7. n. 42. & 43. Papa id ipsum in Constitutione illa sua exprimente, & formam impetrationi horum beneficiorum omnino servandam præscribente hæc clarissimis verbis: *Illorum verò impetrationes, vel etiam motu proprio concessiones, quibuscumque derogationibus suffulta, nunquam sub clausulis generalibus, aut vacationum modis conditionalibus, vel implicitis comprehendantur, sed specialiter, & expresse ob non servatam præsentis Constitutionis formam, ac cum declaratione nominum, & cognominum resignantis, seu cedentis, & gratiam habentis dispositivè, & non conditionaliter fieri omnino debeant, &c.* Porro impetratio facta sub hac ipsâ forma ante elapsum tempus datum ad publicandum est nulla, etiam si postea Resignatarius non publicet. Paris. n. 44. citans Sarn. & Rebuff. ac Rotam, hanc sententiam ut veram, & justam sæpe approbantem, & juxta eam judicantem; quia jus in re plenum (quale in tali beneficio habet Resignatarius ante publicationem) etiam possit resolvi, non est tamen alteri conferibile ante resolutionem, & beneficium vacans confertur, & non, quod potest vacare. Paris. n. 45. & 46.

Quaestio 810. An illa igitur etiam beneficia impetrari nequeant, nisi impetrans concludenter probet, non esse factam publicationem?

1. Respondeo affirmativè. Garc. p. 11. c. 3. n. 108. Ventrigl. loc. cit. n. 86. (qui etiam expressè ait, hanc probationem concludenter faciendam esse, nec sufficere præsumptiones ad illam. Et hinc, si impetrans doceret de publicatione facta extra tempus, non dicendum, per hoc fundasse intentionem suam; quia, cum hic sit actus irrevocabilis, potuit facta fuisse alia publicatio debito tempore) Lott. l. 3. q. 21. n. 13. & 14. Castrop. loc. cit. Paris. l. 11. q. 6. nu. 71. Item q. 10. nu. 3. ubi: *fundamentum impetrationis est non publicatio, & ideo pluries tentum à Rota, quòd dicenti de non publicatione incumbit onus probandi.* Item q. 14. nu. 5. Siquidem publicatio præsumitur facta in tempore. Paris. cit. q. 14. nu. 6. citans Gamb. de pot. Leg. de lat. l. 3. nu. 453. Et si enim aliàs facta non præsumatur, factum tamen præsumitur, quod jure faciendum erat. Paris. ibid. nu. 7. citans Mascard. de prob. concl. 734. & ob id factum præsumitur, cum est consuetum fieri. Paris. ibid. n. 8. citans Mascard. ubi antè. concl. 732. num. 5. Cravet. de antiq. temp. p. 4. num. 230. &c. Et hoc præcipue, ut actus sustineatur, eoque magis, cum id, quod consuetum est fieri, est accessorium ad principale (qualiter publicatio est

K k 4

confus-

consueti fieri, & est accessoria ad expeditionem literarum ipsius resignacionis) Paris. *ibid.* n. 21. citans Felin, in c. cum M. Ferrariensis, n. 7. de Constit. Curtium Jun. in l. si emancipati, n. 9. c. de collat. Item actus presumitur factus omni meliori modo, ut profit facienti. Paris. *ibid.* n. 14. citans l. 1. §. 2. ff. de solut. Barth. in l. gerit, n. 21. ff. de acquirenda heredit. Menoch. de arb. cas. 126, n. 8. &c. Presumptio etiam juris est probatio liquidissima, Paris. n. 15. citans l. 1. ff. de legib. C. Paris. conf. 32. n. 45. vol. 1. &c. & relevat ab onere probandi, & adversarium graviore onere probandi inquietat. Paris. n. 16. citans l. 1. c. de probat. Abb. in c. nihil, n. 14. de elect. Card. Paris. conf. 42. vol. 3. &c. Hinc negativa probanda est per illum, qui in ea se fundat, sive agendo, sive excipiendo; sive sit negativa juris, sive facti, sive qualitatis. Paris. *cit.* q. 14. n. 9. citans Gl. in l. 2. ff. de prob. Bartol. in l. in illa, de verb. oblig. Innoc. in c. super his, de accus. Mascard. de prob. concl. 1087. nu. 1. C. Paris. conf. 123. vol. 1. & plures alios. Quod ipsum fundatur in illa communi Regula Juris: quod unusquisque teneatur probare ea, quae sunt fundamentum suae intentionis. l. qui accusare, & ibi communiter AA. Paris. nu. 10.

2. Proceduntque haec (nimirum quod publicatio praesumatur facta legitime per Resignatarium, & quod impetrans ob non factam id probare teneatur) dum Resignatarius per triennium quiete possedit illud beneficium; ex tali enim possessione juxta dicta supra sine dubio praesumitur publicatio. Lott. *loc. cit.* Paris. *cit.* q. 14. nu. 26. si enim ex ea praesumitur recte dispensatio, quae est quid pendens a facto Superioris, multo magis facta a Resignatario, qui habet titulum, & possessionem, publicatio, quae non requirit factum Superioris, sed proprium Resignatarii. Paris. n. 28. Accedit, quod verosimiliter Ordinarius non permisisset per triennium sine publicatione beneficium resignatum possideri.

Quaestio 811. Quae ratione possit, ac debeat impetrans probare non factam legitime publicationem?

1. **R**espondeo: Probari posse primo ex confessione partis. Castrop. *loc. cit.* n. 15. Paris. *cit.* q. 14. n. 70. negativa enim per confessionem partis probatur. Paris. *ibid.* citans Bald. in l. 2. c. de non num. pecun. Herculan. tr. de negativa. nu. 196. & apud illum DD. communiter; nulla enim major & excellentior est probatio confessione partis. Paris. nu. 71. citans Abb. Felin. &c. communiter in rubric. de probat. Et hinc licet contra praesumptionem juris, & de jure non admittatur probatio, admittitur tamen confessio partis. Paris. nu. 74. citans Alex. conf. 46. l. 6. Card. Paris. conf. 75. col. 5. l. 2.

2. Secundò per illas personas, per quas actus affirmativus, nempe publicatio fieri debebat, & tamen per eas factus non est, ut sunt Notarii, vel qui de eo facto scire debebant, & non sciunt, ut sunt Canonici, Beneficiati, & alii Clerici, qui solent in Ecclesia Cathedrali diebus festivis interesse divinis. Paris. *loc. cit.* n. 60. qui hoc modo probari negativam ait, n. 61. citatis quamplurimis, praecipue Abb. & Felin. in c. tertio loco, de probat. & Herculan. de negativ. n. 162. Item Paris. nu. 63. communem esse ait, opinionem, negati-

vam posse probari per testes, per quos ex consuetudine, seu communiter contingentibus affirmativa fieri consuevit, & nunc non scitur; citaque pro hoc Barbat in *cit. c. tertio loco. col. 2.* Alex. conf. 214. l. 2. Bartol. conf. 81. &c. qui testes, si concordent, concludant. Paris. *cit.* n. 63. citans Felin. in c. cum Joannes. de fide instrum. Cravet. conf. 56. Esse tamen probationem tantum praesumptivam, ait n. 65. ex Herculan. *loc. cit.* n. 249. sicut depositio testis, quia sum vicinus. Qualiter autem testes debeant deponere super probatione hujus negativae, late explicari ab Herculan. *loc. cit.* n. 318. Mascard. de probat. concl. 1087. & aliis à se citatis *ibid.* ait Paris. n. 69.

3. Tertio per coarctationem loci & temporis, v. g. ex literis non expeditis in tempore apto, ut intra terminum Constitutionis Gregorii deferri potuerint ad locum publicationis. Garc. p. 11. c. 3. num. 317. Castrop. *loc. cit.* Paris. *cit.* q. 14. n. 56. citans Rotam in Salmant. pension. 2. Junii, 1584. & in Oximensi. Scholasti. 9. Febr. 1590.

4. Quarto ex non expeditis literis, utpote sine quibus fieri nequit publicatio, quae carentia expeditionis literarum optimè probari potest ex libris Cancellariae, Camerae, & Registro secreto parte citata; quia, cum ibidem remaneat omnium literarum testimonium, eo non apparente, convincitur, literas expeditas non esse. Castrop. *loc. cit.*

5. Quintò per actus incompatibiles cum ipsa affirmativa, nempe cum facta publicatione. Paris. n. 58. Nihilominus Lott. *loc. cit.* n. 15. Ventrigl. *cit.* n. 86. & Garc. *loc. cit.* n. 316. juxta Decis. Rotae in Ripana benefice. 17. April. 1600. concludunt, cum praesumptio & verisimilitudo non probent in hac materia, hanc negativam publicationis non probari per confessionem partis, vel quòd literae non fuerint expeditae intra tempus ad publicandum. Quin & addit Ventrigl. & Lott. posterio-rem hunc modum tutiorem esse & irrefragabilem, ac priorem, nempe per confessionem partis de non facta publicatione, esse minus tutum, ut Lott. n. 21. & hinc observandam qualitatem hujus confessionis, ne sit de simplice facto ipsius confitentis, qui falsus fuerit, se non publicasse; eo quòd inde non concluderetur negativa absoluta non publicationis; cum ea potuerit fieri per resignantem, cui non minus, quam Resignatario ea permissa est in ipsa Constitut. Gregor. ut respondisse ait Rotam apud Gregor. Decis. 288. n. 2. Proinde etiam illud notandum, quòd tradit Castrop. *loc. cit.* ex eo, quòd Resignatarius possessionem beneficii non obtinuit intra tempus, non convinci, literas non fuisse publicatas; cum ad publicandum non sit necessaria possessio: adeoque provisionem in forma dignum, si per ipsum non stet, quò minus collationem habeat, & beneficii possessionem accipiat, satisfacere Constitutioni Gregorianae, si collationem petat, & pro possessione iustitiam quòd tamen intellige, non quòd per hanc petitionem satisfaciatur illi quoad publicationem faciendam; cum haec per aequipollens, ut dictum, impleri nequeat, sed quoad capiendam possessionem)

& sic ex collatione non facta non inferri literas publicatas non esse.

* *